

[Indenrigsministeren.]

i sin Tale, at han haabede, at en vis Boligforening her i København — „Københavns almindelige Boligselskab“ — skulde faa sine Vedtægter anerkendt. Jeg maa virkelig sige til det ærede Medlem, at hvis det ærede Medlems Ændringsforslag Nr. 17 vedtages, saa kan dette ikke ske, saa vil K. A. B.s Vedtægter ikke kunne godkendes. Saadan vil det gaa for ethvert Boligselskab, som baade har et vist socialt og et vist Erhvervsbyggeri, og jeg tør ikke paa Forhaand udelukke sociale Boligforeninger eller -Selskaber, som har et vist socialt Byggeri og Erhvervsbyggeri ved Siden af. Jeg vilde f. Eks. ikke paa Forhaand her i Loven udelukke K. A. B. fra at komme i Betragtning, hvis denne Forening i øvrigt opfylder de Krav af revisionsmæssig og kontrolmæssig Karakter, som Indenrigsministeriet paa disse Omraader maa stille.

Tilbage er det ærede Medlems Partis Ændringsforslag..... (Formanden rejser sig)..... Høje Formand, der er et Par Ændringsforslag endnu!

Formanden: Jeg beder Ministeren fortsætte, men dog helst at gøre det saa kort, som det nogenlunde er muligt.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): Jeg paalægger mig al den Tvang, der er mig mulig. — Under Nr. 42 har det ærede Medlem stillet et Ændringsforslag om, at Huslejen i de paagældende Ejendomme ikke kan overstige et ganske bestemt Beløb. Jeg maa mene, at denne Bestemmelse er overflødig, baade af den Grund, at der jo i Forvejen i en Bestemmelse i § 4 staar, at Huslejen skal fastsættes efter ensartede Principper og under Hensyn til, at Flertallet har udtalt i Betænkningen, at Lovforslaget i det hele sigter til at fremhjælpe et Boligbyggeri, der er affasset efter Betalingsevnen hos den mindre bemidlede Del af Befolkningen.

Det kan ikke være rigtigt at indsætte en Bestemmelse som den af det ærede Medlem foreslaaede. Hvad vil det nemlig føre til? Lad os tænke os en Ejendom, hvor der i Stuelejligheden bor en Familie med 3 Børn, der skal Lejen være 780 Kr.; paa 1ste og 2den Sal, hvor det i Almindelighed er dyrere, skal den være 820. Det ærede Medlems Forslag vilde føre til, at Stuelejlighedens Indehaver fik en Leje paa 780 Kr. minus 30 pCt., det vil sige en Leje paa 546 Kr., medens de, der boede paa 1ste og paa 2den Sal, vilde komme til at betale 820 Kr.,

altsaa overhovedet ingen Nedsættelse faa. Endnu værre vilde det selvfølgelig gaa, hvis man tænker sig, at der i de Aar, for hvilke Loven gælder, kom en Stigning i Byggeomkostningerne, saa det vilde blive fuldkomment umuligt at bygge Lejligheder til en Leje af ca. 800 Kr., som her er Forudsætningen for, at man overhovedet skal kunne faa Nedsættelse.

Jeg kommer dernæst til det ærede Partis Ændringsforslag Nr. 51, og jeg siger til det ærede Medlem Hr. Kristen Amby — hvem jeg i øvrigt takker for det udmærkede Arbejde, han har udført i Udvalget: Dette Ændringsforslag kan dog vel ikke være rigtig gennemtænkt, et Forslag, der gaar ud paa, at det offentlige over for det rent private Byggeri skal give Tilskud til Nedsættelse af Lejen for Familier med mange Børn. Jeg kunde anføre mange Grunde for, at denne Tanke i den her foreslaaede Form er umulig, men jeg skal nøjes med at anføre to.

Det er almindelig anerkendt, at med den Finansiering, der fra det offentlige gives Boligforeningsbyggeriet, vil Lejen i dette Boligforeningsbyggeri ligge ca. 20 pCt. under det rent private Byggeri. Lad os nu f. Eks. tænke os Boligforeningsbyggeri, der bygger Lejligheder til 950 Kr. Det svarer til, at de samme Lejligheder, opført af det rent private Byggeri, vil kunne udlejes til 1 200 Kr. Vilde det saa ikke være en ejendommelig Politik af Staten, naar den ved sin Finansieringspolitik kan fremstille disse Lejligheder til 950 Kr., saa i Stedet at lade det private Boligbyggeri opføre disse Ejendomme og derefter lade det offentlige give Tilskud til at bringe disse private Byggeomkostninger ned? Det kan ikke være gennemtænkt.

Men dernæst endnu en Ting: Hvis man overhovedet skulde ind paa den Tanke, saa vilde enhver, uden Hensyn til politisk Anskuelse, dog vist give mig Ret i, at man kan ikke lade det offentlige give Tilskud til private Husejere til Nedsættelse af Lejen for Familier med mange Børn, uden at man har fuldkommen Kontrol med Lejens Højde i de paagældende Lejligheder. Det er klart, at hvis man ikke har det, saa vil det uvægerligt føre til, at den paagældende Husejer i hvert Fald vilde indkassere en vis Del af de 200—300 Kr., man giver i Huslejhjælp.

Men det ærede Medlems Forslag indeholder intet om en saadan Kontrol. Jeg vil derfor haabe, at det ærede Medlem vil gaa bort fra dette Ændringsforslag, som — rent bortset fra, hvilken politisk